

край една рота, виждамъ въ ржцетѣ на единъ опълченецъ голѣмъ единъ стѣкленъ ссждъ съ златенъ гербъ:

— Какво е тоба?

— Нищо, ваше високоблагородие, малко трандафилово масло. —

Азъ необърнахъ внимание и заминахъ напрѣдъ, нъ на около 4 версти разстояние отъ Казанлъжъ, слушамъ отдивъ си конски бѣгъ, обърнахъ се и виждамъ, че ме настигатъ двама конници, отъ които едина добръ черноокъ, въ чешкенъ отъ черно сукно и въ черна шапка. Спрѣхъ коня. Непознатитѣ ми се доближиха.

— Азъ съмъ Казанлъшки търговецъ, полковникъ, и едва-що се научихъ, че хора отъ вашия отрядъ разбиле ми дюгена и натоварили за нѣколко хиляди стока, а заедно съ това и единъ ссждъ съ трандафилово масло! Заповѣдайте да ми върнатъ поне маслото, то ми струва около 800 рубли!

Азъ обяснихъ на търговеца, че мене ми е прѣдписано да вземъ по реквизиционенъ рѣдъ само платно и сукно, че азъ друго не съмъ заповѣдалъ да взематъ и че мене ми показахъ на неговата лавка като на турска.

— Пази Боже, моята всички фамилия е въ Търново, какъвъ турчинъ съмъ азъ!

Нѣмаше какво да се прави. Проводихъ Пустовойтова и Плевако да тѣрсятъ изъ вжрвулицата ссжда съ трандафиловото масло. Нъ кадѣ ще го намѣришъ?! Изчезналъ ссжда безслѣдно и тѣрсенето нищо непомогна. Азъ помолихъ търговеца да дойде въ Шибка, дѣто му обѣсахъ да съберъ и върнъ незаконно взетитѣ нѣща, освѣнъ платно и сукно, за да не се задържя цѣлия отрядъ за растѣрване — нѣщо немислимо. Доближихме се до бивуака около 6 часа и ссварваме цѣлия отрядъ на крака.

— Какво има?

— Казватъ че неприятеля настѣпва отъ вжмъ Карлово!

— Тоя часъ разпрѣсвахъ ротитѣ по дружинитѣ си и, слѣдъ като опѣтихъ волата вжмъ шаба, трѣгнахъ да тѣр- ссж генерала Столѣтова.

Страшна паника въ селото и между жителитѣ, распо-